

[Fogh Rasmussen]

har hørt socialdemokratiet først sige, at det er nødvendigt at skære statens underskud ned, og dernæst fremsætte ændringsforslag til finanslovsforslaget, som vil forringe budgettet med milliarder af kroner.

Vi har set et socialdemokrati, som først udtaler sig usikkert om, hvordan partiet skal stille sig til afstemningen om finanslovsforslaget, og som dernæst gør sig afhængig af fremskridtspartiet i dette spørgsmål. Det er, som om socialdemokratiet simpelt hen ikke kan unde regeringen, at den har haft en succes i den økonomiske politik. Derfor prøver socialdemokratiet at genere regeringen mest muligt, først med stribevis af ministerjagter, raketdebatte og nu med finansloven.

Sidste år stemte socialdemokratiet for finanslovsforslaget. Det har vi haft en meningsudveksling om tidligere under denne debat, men jeg må konstatere, at hr. Svend Auken ikke har svaret på spørgsmålet om, hvorfor det for socialdemokratiet ikke betød noget, hvordan fremskridtspartiet stemte sidste år, medens det i år er altafgørende for socialdemokratiet, hvordan fremskridtspartiet stiller sig ved afstemningen om finanslovsforslaget.

Hr. Svend Auken gravede i historien; for at slippe uden om at svare mig greb hr. Svend Auken til store navne i fortidens danske politik: Bertel Dahlgaard, Christmas Møller, Stauning. Jeg må ærligt tilstå, at da jeg havde lyttet til hr. Svend Aukens fremdragelse af disse fortidens store skikkelser i dansk politik, kom jeg til at tænke på prologen til B. S. Ingemanns »Valdemar den Store og hans Mænd«, der blev skrevet i 1824, og som i øvrigt blev citeret af forstander Wegner ved indvielsen af Rødding Højskole i 1844:

»Stig op af graven, du slægt, som døde. Forkynd din synd, og afmal din brøde. Advar os for udslettelsens dom.«

Det var jo alt, hvad hr. Svend Auken havde at svare på spørgsmålet om, hvorfor socialdemokratiet har stillet sig til spørgsmålet om finanslovsforslagsafstemningen, som partiets tilsyneladende gør.

Hr. Camre begrundede sidste år, hvorfor socialdemokratiet dengang stemte for finanslovsforslaget. Hr. Camre anvendte ved den lejlighed en begrundelse, der præcis er den samme som den, venstre har anvendt, når vi har stemt for forskellige finanslovsforslag. Lige siden 1894 har venstre stemt for forskel-

lige finanslovsforslag, også selv om vi ikke var enige i alle detaljer om disse finanslovsforslag. Vi har den opfattelse, at slagsmålet om finanslovens udseende finder sted ved afstemningerne om ændringsforslagene; når det er overstået, mener vi, at budgettet bør vedtages; sådan gør man jo i øvrigt i praksis også i kommunerne.

Jeg vil gerne til understregning af, at det er et konsekvent standpunkt, venstre her har haft, referere, hvad venstres daværende ordfører, hr. Bertel Haarder, nuværende undervisningsminister, sagde ved finanslovdebatten i december 1981. Hr. Bertel Haarder udtalte ved den lejlighed, at vi har hvert år stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget, og den sag bliver så at sige afgjort i forbindelse med ændringsforslagene. Når vi stemmer til sidst om selve finanslovsforslaget, stemmer vi i virkeligheden om, hvorvidt dette samfund skal køre videre overhovedet, eller om vi skal have en total krise, hvor ingen skatter må opkræves og ingen udgift afholdes.

Hr. Bertel Haarder sagde videre som kommentar til det daværende finanslovsforslag og den daværende regering, at vi godkender ikke finanspolitikken, vi freder ikke regeringen. Vi har markeret vore krav om en ændret politik, så ingen kan misforstå det. Hvis vi stemte imod finansloven, kunne det gøre livet endnu sværere for den regering, der måtte følge efter denne. Vi går ud fra, at socialdemokratiet til den tid vil kvittere for venligheden.

Jeg synes, der i disse betragtninger ligger en kilde til stærk overvejelse hos socialdemokratiet, når partiet skal vurdere, hvordan også fremtidige finanslovsafstemninger her i salen skal forløbe.

Jeg må altså konstatere, at hr. Svend Auken ikke har svaret på vores spørgsmål. I år vil socialdemokratiet tilsyneladende ikke stemme for finanslovsforslaget, og derfor må jeg gentage mine spørgsmål: hvad er det, der har ændret sig siden sidste år? Er socialdemokratiet blevet et uansvarligt parti? Skal landet ikke have en finanslov? Hvis denne situation udløses på en måde, så vælgerne får lejlighed til at dømme om, hvad det er, der er foregået, tror jeg socialdemokratiet vil erfare megen sandhed i de ord af B. S. Ingemann, som jeg citerede før: »Forkynd din synd, og afmal din brøde. Advar os for udslettelsens dom.«